

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 228.152 van 31 juli 2014
in de zaak A. 213.221/XIV-35.858**

In zake: Kristof VERHEYDEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Millen
kantoor houdend te 3730 Hoeselt
Tongersesteenweg 4, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 26 juli 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:
- de beslissing van 22 juli 2014 van de gevangenisdirecteur van Leuven Centraal waarbij aan verzoeker de tuchtsanctie van 5 dagen individueel regime wordt opgelegd van 24 juli 2014 tot en met 28 juli 2014;
 - de beslissing van 24 juli 2014 van de gevangenisdirecteur van Leuven Centraal waarbij aan verzoeker de tuchtsanctie van 10 dagen individueel regime wordt opgelegd van 29 juli 2014 tot en met 7 augustus 2014.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 31 juli 2014, om 11.00 uur.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Quadflieg, die loco advocaat Jürgen Millen verschijnt voor de verzoekende partij, en attaché Eva De Cock, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is opgesloten in de gevangenis van Leuven wanneer op 18 juli 2014 lastens hem een rapport aan de directeur wordt opgesteld. Hierin staat volgende observatie:

“(…)

Omstreeks 22.30 uur zag en hoorde ik gedetineerde Verheyden Kristof aan zijn venster praten met andere gedetineerden. Ik heb hem erop gewezen dat dit storend was, waarop hij stopte.

Omstreeks 23.30 uur was hij weer langs zijn venster aan het praten met andere gedetineerden. Hierop heb ik zelf eens uit de venster geroepen met de vraag om stil te zijn.

Omstreeks 0.30 uur zag en hoorde ik hem weer langs de venster praten met gedetineerden S. en O.

Hierop heb ik hem medegedeeld dat ik een rapport aan de directeur ging opstellen wegens het niet opvolgen van mijn aanmaningen en voor het verstoren van de nachtrust van de andere gedetineerden.

Nog geen 5 minuten later had hij al het belsysteem gebruikt en zoveel lawaai gemaakt dat postoverste C. en pba S. kwamen kijken wat er aan de hand was. Toen ik ging kijken, dreigde hij ermee om lawaai te maken als ik een rapport ging opstellen. Ik heb hem bevestigd dat ik een rapport ging opstellen waarna hij weer op het winket sloeg om lawaai te maken met als gevolg dat andere gedetineerden wakker werden en begonnen te roepen. Ik ben samen met collega V. bij hem geweest. Mijn collega heeft hem nogmaals verzocht om stil te zijn en de andere gedetineerden niet te storen. Hij antwoordde echter dat hij

toch al een rapport aan de directeur kreeg en dat het dan niet meer uitmaakte of hij stil was of niet.

Wij hebben geprobeerd om hem duidelijk te maken dat ook dit wordt gemeld. Hij bleef echter met tussenpozen op zijn winket slaan. Het was 01.12 uur toen het weer stil was

- waren getuigen (vermelden van de volledige identiteit van de getuigen):
Postoverste C. J.P.
E.A.P.B.A S. R.
E.A.P.B.A V. H.
(...).”

Ook op 19 en 20 juli 2014 wordt ten laste van verzoeker telkens een rapport aan de directeur opgesteld. Daarin staan respectievelijk volgende observaties:

“(…)

- Op (datum): 19 07 2014
- om (uur): 14u30
- op (plaats): Al
- zijn volgende feiten vastgesteld:

Bovenvermelde persoon weigerde om zijn muziek zachter te zetten . Ik heb hem daartoe 3 maal gevraagd en telkens zei hij ik ben ermee bezig maar toch vertikte hij het om zijn muziek stiller te zetten ,waarbij de andere gedetineerden begonnen te klagen.

- waren getuigen (vermelden van de volledige identiteit van de getuigen):
M.L.
Gedaan te Leuven, op : 19 07 2014
Naam en hoedanigheid van het personeelslid: D.B. E.
Handtekening van het personeelslid
(...)
Kennisname van het rapport door de directeur:
Datum: 20.7.2014
Naam en handtekening van de directeur:
(...).”

“(…)

- Op (datum): 21/07/2014
- om (uur): 19.05
- op (plaats): Cardiozaal
- zijn volgende feiten vastgesteld:

Nadat bovenvermelde zijn badge had afgegeven om te trainen in de cardiozaal zag ik dat hij terug aan de deur kwam staan en mij even in de gaten hield. Toen ik na 2 minuten besloot om even te gaan kijken zag ik dat bovenvermelde niet meer in de cardiozaal was. Na telefonisch contact met Pb V. S. (chef vleugel Al) bleek dat hij ook niet terug naar zijn vleugel was gegaan.

Wanneer ik bovenvermelde stond op te wachten aan de grill van vleugel C zag ik dat hij van vleugel E kwam (waar ook de opening van de wandeling was).

Ik melde hem dat hij hiervoor een RAD had opgelopen.

Hij zei mij 'schrijf er zoveel je wilt, uw loon blijft toch op het einde van de maand hetzelfde'.

- waren getuigen (vermelden van de volledige identiteit van de getuigen):

Pba V. S.

Gedaan te Leuven op : 21/07/2014

Naam en hoedanigheid van het personeelslid: Pba V. K.

(...)."

4.1. Op 22 juli 2014 wordt verzoeker een eerste maal gehoord in bijzijn van zijn raadsman. Het verslag van de hoorzitting luidt als volgt:

“(..."

De directeur herinnert de gedetineerde aan de ten laste gelegde feiten (rapport aan de directeur en, in voorkomend geval, bijkomende informatie):

Praten aan het raam, muziek veel te luid en op een plaats zonder toestemming.

Zij geeft het woord aan de gedetineerde, die verkla(a)r(t)(en):

Gedetineerde Verheyden staat toe dat een 3de tucht d.d. 21/07/2014 19h05, in deze tuchtprocedure mee wordt afgehandeld.

Adv: Blijkbaar zou hij nachtlawaai maken. Om 22u30 was hij heel even in gesprek maar daarna niet meer. Hij heeft twee getuigen nl. S. en O. Hij vindt het jammer dat deze twee getuigen niet opgeroepen worden. Hij weet niet anders hoe dat hij het moet aangeven dat hij dit niet gedaan heeft. Hij moet binnenkort voor de SURB komen en hoopt dat deze tuchten geen invloed zouden hebben op zijn ET. Daarom vraag ik om geen tuchtsanctie op te leggen. Mijn cliënt heeft dit niet gedaan.

D: Volgens u moet ik het personeel niet geloven? Daarenboven hoor ik uw cliënt toch vertellen dat hij in gesprek was geweest rond half elf? Dit op zich is al verboden, daarenboven kan uw cliënt niet stellen dat hij hiervan niet op de hoogte is want hij werd d.d. 08.07.2014 voor dezelfde inbreuk reeds gesanc-tioneerd.

Adv: Ik moet geloven wat mijn cliënt zegt en hij heeft dit niet gedaan. Hij krijgt de kans niet om zich te verdedigen.

D: Er is een beetje een rode draad in heel het verhaal. Dat er niemand u gelooft. De tuchten zijn wel door verschillende (ambtenaren) opgemaakt.

Tweede tucht gaat over te luide muziek en deze niet lager willen zetten.

G: Niemand was aan het klagen. Het was niet luid. Hij is het komen vragen en heb deze lager gezet maar was precies nog te luid. Heb hem nog stiller gezet.

D: Dat er niemand aan het klagen was blijkt toch niet uit het rapport, wel integendeel. Ik ben ervan overtuigd meneer Verheyden dat u ondertussen wel weet wat luid en niet luid is. U verblijft reeds geruime tijd in de inrichting. Wanneer u medegedetineerden er al last van hebben dan ga ik ervan uit dat het zeker te luid is.

G: Ik zou graag de PBAP oproepen voor getuige.

D: Derde tucht gaat over de fitnesszaal verlaten zonder toestemming van personeel.

G: Ik moet mij(n) inschrijven voor offerfeest en ik ben dit gaan insteken in de brievenbus. Heb de instructies gevolgd dat op het papier staat. De chef was ook niet op zijn plaats waar hij moest zijn.

D: Je moet de instructies volgen van de gevangenis en dit heb je niet gedaan. Dus samengevat je hebt zitten praten aan het raam, muziek stond veel te luid en je bevond u op een plaats zonder toestemming. U kan immers de momenten van uw inschrijving niet zelf kiezen. Het personeel dient ten allen tijde op de hoogte te zijn waar u zich bevindt en dit dient te gebeuren met hun toelating. Hier ging u op eigen initiatief en op een door u gekozen moment uw inschrijving deponeren.

Adv: Ik zou graag willen dat er wel rekening mee gehouden wordt dat hij geen lawaai heeft gemaakt en dat hij wel zijn muziek heeft lager gezet. Daarom vraag ik een voorwaardelijke straf zodat hij zijn kansen op elektronisch toezicht kan behouden of een transfer naar Oudenaarde of Beveren.

G: Ik vind het spijtig dat als ik een getuige wil oproepen dat dit niet gebeurt. Ik zou graag commissie van toezicht spreken. Dat is er toch nog?

D: JA
(...).”

4.2. Op 22 juli 2014 wordt als tuchtsanctie opgelegd “5 dagen individueel regime van 24/07/2014 tem 28/07/2014”. Dit is de eerste bestreden beslissing die als volgt is gemotiveerd:

“(…)

Betrokkene werd reeds eerder gesanctioneerd voor het praten aan het raam, vrij recent nog zelfs d.d. 08.07.2014. Betrokkene is aldus wel degelijk op de hoogte dat dit niet wordt toegestaan. Betrokkene trekt de vaststellingen in twijfel. Een medegedetineerde bekende tijdens de hoorzitting dat er gepraat werd maar is het niet eens met de tijdstippen. Door het te hard zetten van de muziek werden medegedetineerden gestoord. Verder bevond betrokkene zich op een plaats die hem niet werd toegestaan.

Op basis van deze drie inbreuken werd een gepaste sanctie opgelegd.
(...).”

5.1. Op 24 juli 2014 wordt verzoeker een tweede maal gehoord in bijzijn van zijn raadsman. In het verslag van de hoorzitting staat het volgende:

“(…)

De directeur herinnert de gedetineerde aan de ten laste gelegde feiten (rapport aan de directeur en, in voorkomend geval, bijkomende informatie):

Negeren van bevel personeel en op een plaats zonder toestemming.

Zij geeft het woord aan de gedetineerde, die verklaar(t)(en):

Gedetineerde en advocaat gaan akkoord om een tweede rapport aan de directeur samen te behandelen.

Rapport 1

Cel binnen gaan om playstation te lenen, pba beledigen:

Betrokkene beweert dat met twee maten en gewichten wordt gewerkt aangezien hij dezelfde morgen van de wandeling werd geroepen om een geleende dvd-speler terug te geven aan een andere gedetineerde, de regels in deze inrichting zijn verwarrend. Hij ontkent de gestelde beledigingen volledig.

Rapport 2

Aangezien de ene hem laat gaan en de andere hem een RAD schrijft, klaagt hij opnieuw de gebrekkige regelgeving van de instelling aan.

Op vleugel E begeven zonder toestemming, geen handdoek meepakken naar de cardio

Gedetineerde beweert dat verschillende personeelsleden o.a. deze werkzaam in het Centrum, hem onderweg hebben zien gaan naar vleugel E en hem de toestemming (gaven). Hij wenst dat deze personeelsleden als getuigen worden opgeroepen.

De raadsman volgt de redenering van zijn cliënt en stelt vast dat deze 3 sancties opliep in 5 dagen. Hij stelt dat zijn cliënt dringend op transfer moet aangezien de situatie dreigt uit de hand te lopen.

De raadsman dringt tevens aan op het bekijken van de camerabeelden om vast te stellen dat gedetineerde eerst een elektrisch apparaat moet doorgeven en enkele uren later dit niet meer mag.

Hij stelt de regelgeving in de inrichting, met zijn cliënt, in vraag.
(...).”

5.2. Op 24 juli 2014 wordt als tuchtsanctie opgelegd “10 dagen individueel regime van 29/07/2014 tem 7/08/2014”. Dit is de tweede bestreden beslissing die als volgt is gemotiveerd:

“(…)

RAD van 23/07 (2) wordt samen behandeld met RAD van 22/07 (1) met toestemming van betrokkene.

RAD 1

- Er wordt niet getwijfeld aan de vaststellingen van de PBA: betrokken gedetineerde heeft zonder haar toestemming een lege cel betreden om een Playstation te nemen én betrokken PBA beledigd;

- De opmerkingen die verwijzen naar de zogenaamde onduidelijkheid qua regelgeving doen hier niet ter zake: betrokken gedetineerde betrad een cel waarvan de bewoner niet aanwezig was met de bedoeling diens playstation te ‘lenen’, er is geen specifieke regelgeving noodzakelijk om te beseffen dat dit niet gedaan wordt;

- Betrokken gedetineerde verblijft lang genoeg in onze inrichting om de regels te kennen, het is eerder in de toepassing ervan dat bij hem het schoentje wringt;
 - De beledigingen geuit tegenover de PBA brengen de interne orde en veiligheid van de inrichting in gevaar en kunnen derhalve niet getolereerd worden;
- RAD 2
- Betrokkene kent de regelgeving voldoende om te weten dat er één beweging is van A1 naar de cardiozaal, bovendien weet hij dat er steeds met een handdoek wordt gesport. Het is duidelijk dat hij de gegeven vrijheden misbruikt om zich op andere plaatsen te begeven, het gegeven dat hij geen handdoek bij zich had, bevestigt onrechtstreeks dit gegeven.
 - Gedetineerden die zich niet houden aan de beperkte regels van het opendeursysteem van onze inrichting, brengen op die manier de interne orde en veiligheid in gevaar.
- (...).”

IV. Onderzoek van de vordering

6. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

7.1. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij. De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven, in die zin dat ze slechts mag worden aangewend in die enkele gevallen dat het uiterst dringende karakter van de zaak meteen voor iedereen duidelijk is, ofwel op duidelijke en onomstootbare wijze wordt aangetoond door verzoeker.

7.2. De voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid is een schorsingsvoorwaarde die afzonderlijk onderzocht moet worden. De onwettigheden die tegen de bestreden beslissingen worden aangevoerd kunnen op zich geen reden zijn om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid te aanvaarden.

Verzoeker moet met concrete gegevens aantonen dat een gewone schorsingsprocedure te laat komt om de verwezenlijking van een ernstig nadeel te voorkomen. Hij dient aannemelijk te maken dat hij zich in een toestand zou bevinden met onherstelbare schadelijke gevolgen indien wordt gewacht op het resultaat van de gewone schorsingsprocedure.

7.3. Verzoeker is zeer karig met informatie over de impact van de bestreden beslissingen op zijn carcerale toestand. Hij maakt niet aannemelijk dat zijn reclassering als gevolg van de bestreden tuchtmaatregelen in het gedrang komt. Verzoeker dient immers concreet en precies te bewijzen dat zijn reclassering niet tijdig rond komt, als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Hij dient tevens aan te geven welke precies de gevolgen van deze laattijdigheid zullen zijn op zijn toestand als gedetineerde. Zelfs indien de reclassering niet tijdig kan worden gerealiseerd, rept verzoeker met geen woord over de mogelijkheid om een eventueel uitstel te krijgen voor de strafuitvoeringsrechtbank. Uit de door verzoeker naar voor gebrachte gegevens kan niet worden opgemaakt dat de bestreden beslissingen onherstelbare schadelijke gevolgen met zich mee brengen.

7.4. Wat de gevolgen van de bestreden beslissingen op de toekomstige tuchtsancties en verzoeken om uitgaansfaciliteiten of strafuitvoeringsmodaliteiten betreft, moet, mede gelet op hun hypothetisch karakter, worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont waarom dit nadeel niet via een gewone schorsingsprocedure kan worden voorkomen.

8. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenendertig juli tweeduizend veertien door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,
bijgestaan door

Joris Casneuf,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Daniël Moons